

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ВОЛИНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ
ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Кафедра англійської філології

СУС ЕММА МИКОЛАЇВНА
ЛЕКСИКО-СТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОМОВ
ДЖО БАЙДЕНА

Спеціальність: 035.041 – Германські мови та літератури
(переклад включно), перша – англійська

Освітня програма «Мова і література (англійська). Переклад»
Робота на здобуття освітнього ступеня «Магістр»

Науковий керівник:

ПОЖАРСЬКА НАТАЛІЯ ВОЛОДИМИРІВНА,
канд. філол. наук, доцент кафедри англійської
філології ВНУ імені Лесі Українки

РЕКОМЕНДОВАНО ДО ЗАХИСТУ

Протокол № 4

засідання кафедри англійської філології

від 7 листопада 2024 р.

Завідувач кафедри

 Ущина Валентина Антонівна
(підпис)

ЛУЦЬК – 2024

АНОТАЦІЯ

Сус Емма Миколаївна. **Лексико-стилістичні особливості промов Джо Байдена**

Магістерська робота присвячена дослідженню лексико-стилістичних особливостей політичних промов Джо Байдена як прикладу сучасного англomовного політичного дискурсу, який є особливом видом мовленнєвої діяльності, що спрямований на здобуття, збереження та реалізацію політичної влади. У роботі розглядаються мовні засоби, які використовуються для створення політичного образу лідера, впливу на суспільну думку та залучення аудиторії до участі в політичному житті.

У рамках дослідження було зроблено комплексний аналіз промов Джо Байдена, що охоплює структурний, семантичний та лінгвопрагматичний аспекти. Зокрема, було розглянуто функції політичного дискурсу, а саме: переконання, інформування, вплив на емоції слухачів, а також особливості їх реалізації за допомогою мовних прийомів.

Виявлено, що ці засоби допомагають Джо Байдену ефективно взаємодіяти з аудиторією, створювати емоційно насичені та переконливі промови.

З'ясовано ключові особливості мовної стратегії Байдена, зокрема: використання емоційно насичених виразів для залучення слухачів; інтеграцію неологізмів і політичних кліше для актуалізації промов; застосування паралелізмів і риторичних прийомів для посилення впливу.

Отримані результати вказують на те, що промови Байдена відрізняються демократичними цінностями, прагненням до встановлення емоційного контакту з аудиторією та ефективним використанням риторичних прийомів.

Ключові слова: політичний дискурс, лексико-стилістичні особливості, Джо Байден, риторичні прийоми, демократичні цінності, емоційно забарвлена лексика.

ABSTRACT

Sus Emma Mykolaivna. **Lexical and stylistic features of Joe Biden's speeches**

The master's thesis is devoted to the study of lexical and stylistic features of Joe Biden's political speeches as an example of modern English-language political discourse, which is a special type of speech activity aimed at gaining, maintaining and exercising political power. The paper examines the linguistic means used to create a political image of a leader, influence public opinion and engage the audience in political life.

The study provides a comprehensive analysis of Joe Biden's speeches, covering structural, semantic and linguistic and pragmatic aspects. In particular, the functions of political discourse were considered, namely: persuasion, informing, influencing the emotions of listeners, as well as the peculiarities of their implementation through linguistic techniques.

It is found that these tools help Joe Biden to effectively interact with the audience, to create emotionally rich and convincing speeches.

The key features of Biden's speech strategy are identified, in particular: the use of emotionally charged expressions to engage listeners; integration of neologisms and political cliches to update speeches; use of parallelisms and rhetorical devices to enhance impact.

The obtained results indicate that Biden's speeches are distinguished by democratic values, the desire to establish emotional contact with the audience and the effective use of rhetorical devices.

Key words: political discourse, lexical and stylistic features, Joe Biden, rhetorical devices, democratic values, emotionally coloured vocabulary.

ЗМІСТ

ВСТУП.....	5
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ДОСЛІДЖЕННЯ ЛЕКСИКО-СТИЛІСТИЧНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ ПРОМОВ ДЖО БАЙДЕНА.....	8
1.1. Місце політичних промов у системі дискурсів.....	8
1.2. Основні характеристики політичної промови.....	13
1.3. Лексико-стилістичні особливості політичних промов.....	19
1.4. Методологія дослідження лексико-стилістичних особливостей промов Джо Байдена.....	27
Висновки до розділу 1	31
РОЗДІЛ 2. ЛЕКСИЧНА ТА СТИЛІСТИЧНА СПЕЦИФІКА ПРОМОВ ДЖО БАЙДЕНА.....	33
2.1. Загальна характеристика промов Джо Байдена.....	33
2.2. Аналіз лексико-стилістичних особливостей промов Джо Байдена.....	37
2.2.1. Лексичні особливості промов Джо Байдена.....	37
2.2.2. Стилїстичні особливості промов Джо Байдена.....	45
Висновки до розділу 2.....	52
ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ.....	55
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ.....	57
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ІЛЮСТРАТИВНОГО МАТЕРІАЛУ.....	60

Вступ

Мова є одним із інструментів впливу на громадян у політичному аспекті життя держави. Цей засіб використовується для того, щоб формувати думки та переконання. При дослідженні політичного дискурсу можна простежити моделі впливу на свідомість та суспільство в цілому. Незважаючи на те, що на сьогоднішній день існує багато робіт, які присвячені вивченню цього питання, концепція політичного дискурсу все ще залишається об'єктом, який активно досліджують. Політичний дискурс – це один з видів дискурсу, який застосовується для отримання, підтримки та здійснення політичної влади. Головна ціль політичного дискурсу – донести свою думку до слухача і запевнити його в тому, що саме твоє бачення є єдиним правильним. За допомогою політичної промови представники влади спілкуються з населенням і здійснюють мовний вплив. Тому, підібравши відповідні мовні прийоми, промовець може маніпулювати свідомістю слухачів і впливати на їхній вибір, а в кінцевому результаті – на майбутні події. Сучасний політичний дискурс відображає мовну картину світу і показує свідомість сучасного суспільства.

Ця робота присвячена комплексному дослідженню лексико-стилістичних особливостей промов Джо Байдена.

Актуальність даної роботи полягає у зростанні інтересу дослідників до проблем політичного дискурсу та підвищеною увагою до питань лексичних та стилістичних особливостей промов.

Наукова новизна полягає у вивченні проблем, пов'язаних з дослідженням політичних промов Джо Байдена як впливової фігури у суспільстві, а також його ставленні до України у контексті російсько-української війни.

Об'єктом дослідження є промови Джо Байдена.

Предметом дослідження є лексичні та стилістичні особливості його промов.

Метою дослідження є визначення лексико-стилістичних особливостей англійських політичних промов на основі публічних звернень Джо Байдена.

Відповідно до визначеної мети передбачається виконання наступних **завдань:**

- ознайомитися з концепцією політичного дискурсу та його функціональними особливостями;
- визначити основні характеристики політичної промови;
- встановити лексико-стилістичні особливості політичних промов;
- дослідити характерні лексичні та стилістичні особливості політичних промов Джо Байдена.

Матеріалом дослідження є промови Джо Байдена, отримані методом суцільної вибірки.

Методами дослідження є методи аналізу та синтезу, дискурс-аналізу, концептуальний аналіз, статистичний метод. Концептуальний аналіз сприяє кращому розумінню абстрактної та метафоричної мови у промовах Джо Байдена, даючи нам можливість глибше зрозуміти його мисленнєві процеси та прийоми, за якими він переконує свою аудиторію за допомогою мовних засобів. Статистичні методи дозволяють отримати кількісні дані для підтвердження якісних висновків, що робить аналіз закономірностей і тенденцій у мовленні Джо Байдена об'єктивнішими.

Теоретична цінність дослідження лексико-стилістичних особливостей промов Джо Байдена визначається тим, що аналіз лексичних та стилістичних особливостей його промов поглиблює знання про сучасні риторичні стратегії, які використовуються в політичній комунікації. Дослідження цих промов знаходиться на перетині різних дисциплін: лінгвістики, політології, соціології та психології, що сприяє розвитку міждисциплінарних підходів у науці.

Практичне значення роботи полягає в тому, що отримані результати можуть бути використані під час розробки практичних і теоретичних курсів зі стилістики та лексикології. Аналіз промов сприяє розвитку навичок критичного мислення та аналітичного підходу до оцінки політичного тексту.

Апробація результатів та публікації. Матеріали дослідження було висвітлено у: 2 Міжнародній науково-практичній конференції «Evolving

Science: Theories, Discoveries, and Practical Outcomes», яка відбулася 18-20 листопада 2024 року у м. Цюріх, Швейцарія.

Структурно кваліфікаційна робота складається зі вступу, двох розділів, висновків, списку використаної літератури (31 позиції) та списку використаних джерел ілюстративного матеріалу (10 позицій)

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ДОСЛІДЖЕННЯ ЛЕКСИКО-СТИЛІСТИЧНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ ПРОМОВ ДЖО БАЙДЕНА

1.1. Місце політичних промов у системі дискурсів

Багатозначність і суперечливість дискурсу є актуальним полем для дослідження вже майже півстоліття. Завдяки своїй міждисциплінарності та відсутності чіткого визначення це поняття вивчають різні галузі, зокрема лінгвістика, педагогіка, філософія, соціологія, логіка, юриспруденція, етнографія, комп'ютерна лінгвістика, антропологія, психологія, штучний інтелект, політологія та інші. Цей складний комунікативний феномен включає різні аспекти, пов'язані з мовленням, зокрема контекст, жанр, ідеологію, а при ширшому розгляді — також культуру, соціальну спільноту та історичний період. Широкий підхід до вивчення дискурсу в лінгвістиці пояснюється його міждисциплінарністю та синтезом когнітивного і комунікативного підходів [14].

Дискурс – це усна чи письмова комунікація між людьми, яка виходить за межі одного речення. Причому дискурс – це більше, ніж просто мова. Термін «мова» може охоплювати всі форми словесних і символічних одиниць (навіть такі речі, як дорожні знаки), а в дослідженнях мови можна зосередитися на індивідуальному значенні слова. Дискурс виходить за рамки цього і розглядає всі смисли, що передаються мовою в цьому контексті. «Контекст» тут означає соціальне, культурне, політичне та історичне підґрунтя дискурсу, і це важливо враховувати, щоб зрозуміти глибинні значення, виражені через мову [3].

Дискурс – це певна вибудована цілісна система, яка визначається сукупністю трьох аспектів:

- когнітивного: формування ідей та переконань,
- прагматичного: взаємодія мовців у певних соціокультурних ситуаціях.
- семіотичний: використання вербальних і невербальних знаків. [31]

Порівнюючи текст і дискурс ми можемо сказати, що текст:

- 1) є результатом мовлення;
- 2) належить до категорії результату (він статичний);
- 3) є абстрактною структурою;
- 4) є характеристикою свідомості;
- 5) смисл тексту реалізується в тому, що вже було сказано.

Дискурс:

- 1) це процес мовлення;
- 2) належить до категорії процесу (він динамічний);
- 3) це прояв мовлення;
- 4) дискурс є характеристикою соціально-комунікативного поля;
- 5) значення дискурсу реалізується в ще неусталених висловлюваннях [27].

Тобто, дискурс – це соціальне явище, яке передбачає використання мови для здійснення комунікації, а текст – це одиниця мови, яка використовується для передачі повідомлення. Дискурс зазвичай складається з одного або кількох текстів.

Відсутність єдиного підходу до дослідження дискурсу та методології підтверджує актуальність цієї теми. Класичні праці з теорії дискурсу були розроблені такими вченими, як М. Фуко, Д. Батлер, Е. Саїд, Е. Лакло, Ж. Деррида, А. Грамші та П. Бурдьє. Ці дослідники вивчали, як дискурс формує нашу соціальну реальність та впливає на владні структури. У своїх роботах вони аналізували різні аспекти дискурсу, зокрема його взаємозв'язок з владою, структуру ідентичності, мовні питання, а також визначення соціальних норм і цінностей. У 1952 році З. Гарріс вперше ввів термін «дискурс» як окреме поняття в своїй праці «Аналіз дискурсу», визначивши його як послідовність висловлювань, які виголошує або пише людина чи група людей у конкретній ситуації [28, с.166].

Одним із видів дискурсу є *політичний дискурс*. Він висвітлює суспільно-політичне життя країни, містить у собі складові її культури, загальнолюдські,

національно-специфічні та культурні цінності. У процесі вивчення політичного дискурсу проявляють інтерес не тільки представники багатьох професій і наукових дисциплін, а й представники суспільства в цілому. У його межах розглядаються найрізноманітніші проблеми, пов'язані з використанням мови в політичній сфері. Аналіз політичного дискурсу допомагає виявити поняття і поняттєві опозиції, які є актуальними для певного етапу суспільного життя, дослідити тактики і стратегії мовлення, виявити загальні та специфічні для політичного дискурсу риси [16].

Інтерес дослідників до політичного дискурсу зумовлений не лише зростанням ролі влади та політиків у світі, перебуванням їх у центрі уваги засобів масової інформації, тісною співпрацею між політичними структурами та ЗМІ, а й виникненням та розвитком низки нових дисциплін – політології, конфліктології, іміджелогії та ін. Зацікавлення вивченням політичного дискурсу спричинив появу нового напрямку в лінгвістиці – політичної лінгвістики [14]. Це наукова дисципліна, що виникла на перетині політології та лінгвістики, ціль якої з'ясувати закономірності взаємозв'язку між суспільно-політичними подіями та змінами в мові і навпаки [15, с.233].

У загальному розумінні політичний дискурс – це «будь-які мовленнєві явища, предмет, адресат або зміст яких відноситься до політичної сфери»; «сукупність мовленнєвих одиниць у певному прагмалінгвістичному середовищі - контексті здійснення політичної діяльності, вираження політичних поглядів і переконань, у тому числі їх негативних проявах (уникання політичної діяльності, відсутність будь-яких політичних переконань)»; «комплекс дискурсивних прийомів, які визначають учасників політичного дискурсу як таких або формують конкретну тематику політичної комунікації».

Якщо конкретизувати визначення політичного дискурсу, то ми розуміємо його як певний клас жанрів, що обмежені сферою суспільного життя, а саме – політикою. Політика як особлива сфера людської діяльності за своєю природою являє собою сукупність мовленнєвих подій [14].

Якщо брати політичний дискурс у широкому розумінні, то можна виокремити інституційні та неінституційні форми комунікації та класифікувати за жанрами. До основних жанрів політичного дискурсу належать ті, що найбільше відповідають його меті - боротьбі за владу.

Виділяють шість типів політичного дискурсу:

- інституційний політичний дискурс, який включає парламентські дебати, передвиборчу агітацію та офіційні промови.
- медійний політичний дискурс, який включає в себе аналітичні статті, розповіді, блоги, логічні статті, репортажі, блоги та репортажі, що поширюються через пресу, радіо, телебачення, Інтернет та інші засоби масової інформації.
- офіційно-діловий політичний дискурс (тексти для державних службовців);
- тексти, створені громадянами (листи, звернення до політиків, державних органів, засобів масової інформації); тексти, створені громадянами (листи, звернення ЗМІ);
- художні твори, присвячені політиці (політичні детективи, поезія, мемуари);
- тексти наукових праць, об'єктом дослідження яких є політична сфера [28, с.168].

У сучасному суспільстві, де інформація є рушійною силою, дуже актуальним є вивчення медійного політичного дискурсу, оскільки він впливає на формування громадської думки та допомагає формувати концептуальну картину світу.

У своїй монографії Н. Кондратенко пропонує класифікацію типів політичного дискурсу за такими ознаками:

- 1) за формою: ПД усний і письмовий;
- 2) за фактором мовця: прямий та непрямий;
- 3) за метою: інформативний (новини, повідомлення), спонукальний (агітаційні листівки, прокламації), іміджевий (буклети, телереклама),

мотиваційний (тексти чорного піару), експресивний (фотографії, пісні, анекдоти);

4) за фактором адресата: персонально адресовані (пряма поштова розсилка) та масово адресовані (телевізійні повідомлення);

5) за сферою функціонування: телевізійні ПР, газетно-журнальні, радіо, рекламні [13, с.12-13].

На думку О. Ковальнової, до цих видів доречно додати політичний дискурс, який існує у світовій павутині, тобто політичний дискурс в Інтернеті [10, с.104].

Відомий французький науковець П. Шародо досліджуючи політичний дискурс у діяльнісно-комунікативному аспекті, визначає типи політичного дискурсу за критерієм мети комунікації, однак керується іншими міркуваннями. Він звертає увагу на те, що типи мовленнєвих ситуацій є певною мірою усталеними, тому вони групуються відповідно до чітко поставленої мети. З цього погляду можна виділити три різновиди політичного дискурсу, які виокремлює науковець:

- ідеологічний політичний дискурс;
- політичний дискурс впливу;
- дискурс політичного коментування [30].

Ідеологічний політичний дискурс має передавати ідейні погляди мовців. Політичний дискурс впливу, названий П. Шародо також риторичним дискурсом, має на меті здійснювати вплив на думки комунікантів за рахунок лінгвістичних засобів з метою встановлення згоди між учасниками комунікації. Це вид політичного дискурсу, який створює образи та ефекти, а не просто ідеї. Дискурс політичного коментаря належить людям, які не відносяться до політичного середовища; це дискурс, який покликаний пояснювати дискурс політичних діячів. П. Шародо до цього типу дискурсу включає коментарі журналістів з приводу політичних подій, дискусії на політичні теми в межах дружнього чи родинного спілкування тощо.

Вивчення політичної мови й опис мови політичної влади певного періоду дає змогу відновити фрагмент історичного розвитку певного періоду в життєдіяльності того чи іншого соціуму та показати крізь призму цього письма те, що воно дає змогу розкрити. Ним визначають, як правило, мовну практику і соціальну реальність.

Отже, дискурс є багатоаспектним явищем, що включає в себе різні аспекти комунікації, в тому числі лінгвістичний, когнітивний, соціокультурний та смисловий контексти. Його вивчення є важливим для розуміння взаємозв'язку між мовою, суспільством і владою. Серед них особливе місце посідає політичний дискурс, який впливає на формування громадської думки, відображає політичні процеси та сприяє аналізу суспільних змін. Завдяки своїй міждисциплінарності та актуальності дискурс продовжує залишатися важливим об'єктом дослідження в різних наукових галузях.

1.2. Основні характеристики політичної промови

У політичній комунікації промови мають велике значення, оскільки вони є одним з основних засобів здійснення впливу на формування громадської думки та ставлення до політичної дійсності. Вдало написаний і майстерно проголошений політичний виступ може мати вплив на настрої та поведінку великої аудиторії, в тому числі заохотити до підтримки конкретного кандидата, партії чи політичної ідеології. Політичні промови мають різні цілі та напрямки: від переконування у правильності певної точки зору до заклику до мобілізації громадян до певних дій. Вони можуть бути спрямовані на розробку певної стратегії, підвищення популярності партії чи кандидата, а також на зміну суспільних настроїв. Вагомість політичних спічів ще й в тому, що вони здатні підвищити рівень поінформованості суспільства про певну ситуацію, проблему

чи ідею. Вони здатні стати основою для початку дискусій та обговорень, а також послужити підґрунтям для формування нових ідей та концепцій. Крім зазначеного, політичні виступи є важливим фактором політичного життя, який відображує стан розвитку демократії та громадянського суспільства. Вони є свідченням існування свободи слова та думки, необхідності ведення діалогу та дискусії з питань, що викликають загальний інтерес [5].

Стратегії комунікативно-прагматичного впливу у промовах політиків можна класифікувати за кількома критеріями, такими як стиль мовлення, емоційність, апеляція до влади тощо. Розглянемо основні стратегії комунікативного впливу з позитивними та негативними сторонами використання [29].

Емоційний вплив є одним з найпоширеніших видів стратегій комунікативного впливу. Емоційний вплив полягає в тому, що політик створює певні емоційні образи та стимулює емоційний відгук у слухачів. Ця стратегія передбачає використання мовних засобів, які викликають емоційний відгук у слухачів з метою заручитися підтримкою або відвернути увагу від проблемних питань. Наприклад, політик може використовувати метафори, алегорії, яскраві приклади, щоб привернути увагу та емоційно залучити аудиторію до своїх ідей. Позитивними сторонами цієї стратегії є здатність створювати глибокі емоційні зв'язки між політиком та аудиторією, допомагати запам'ятовувати ключові моменти промови, посилювати вплив на аудиторію, а до негативних сторін цієї стратегії можна віднести «використання для відволікання уваги від конкретних питань та обговорення важливих проблем, що може сприйматися як маніпулятивний інструмент, зокрема у разі надмірного використання». Ця стратегія сприяє підвищенню зацікавленості аудиторії, але також може призвести до використання надмірної емоційності та маніпулювання емоційним станом аудиторії

Також практикують таку стратегію, як апеляція до авторитетів. Ця стратегія комунікативного впливу полягає у використанні авторитетних джерел інформації, відомих людей, експертів тощо для підкреслення своєї позиції. Це

може сприяти підвищенню довіри до політика, але водночас люди можуть сприймати це як відсутність власної позиції та намагання використати чужу думку.

Стратегія формулювання конкретних запитань, натомість, полягає в тому, щоб ставити запитання, які спонукають слухачів до активної участі в обговоренні. Це може допомогти привернути увагу до проблеми та підвищити інтерактивність виступу, але також може бути сприйнято як спроба уникнути відповіді на конкретне запитання.

Використання повторів, у свою чергу, полягає у підкресленні ключових ідей та запам'ятовуванні їх аудиторією. Політик може повторювати певні слова, фрази чи ідеї, щоб підкреслити їхню важливість. Позитивним аспектом цієї стратегії є можливість підвищити запам'ятовування ключових ідей та їх ефективність, а також змусити аудиторію слухати більш уважно і концентруватися на промові. До негативних аспектів можна віднести сприйняття надмірної маніпуляції з боку комунікатора при надто частому використанні.

Ще однією стратегією комунікативно-прагматичного впливу у промовах американських політиків є використання історичних аналогій. Ця стратегія полягає в порівнянні поточної ситуації з ситуацією, яка мала місце в минулому, і пропонуванні рішень, які були ефективними в минулому. Такий підхід дозволяє показати, що проблема, з якою зіткнувся народ, не є новою, і що існують рішення, які вже застосовувалися в минулому. Водночас, негативною стороною цієї стратегії може бути перекручування історичних фактів або неадекватне порівняння сучасних подій з давніми історичними подіями, що може призвести до неправильного сприйняття ситуації та неправильного вибору рішення.

І, нарешті, використання особистого досвіду. Це означає включення у промову особистих історій та переживань політика який здатен пов'язати ці історії з проблемою, про яку йдеться у промові. Ця стратегія дозволяє завоювати довіру аудиторії, показати, що політик розуміє проблему, про яку

говорить, і має досвід її вирішення. Однак негативною стороною цієї стратегії може бути відчуття відстороненості від проблеми або недостатньої компетентності у вирішенні цієї проблеми з боку політика. Важливо також пам'ятати, що ефективність кожної з цих стратегій залежить від аудиторії та контексту промови, але, як уже зазначалося вище, поєднання засобів комунікативного та прагматичного впливу має ключове значення у досягненні відповідної мети. Тому розуміння того, де і коли використовувати ту чи іншу стратегію, той чи інший засіб комунікативно-прагматичного впливу, є, мабуть, однією з найцінніших якостей для політика [29].

Серед політичних промов дослідники (М.А. Діденко, Дж. Бок) виділяють:

- парламентські;
- передвиборчі;
- партійні;
- вітальні;
- святкові;
- дипломатичні [4].

Виділені нами типи президентської політичної промови мають певні комунікативні особливості.

Передвиборні промови виголошує президент, який має намір балотуватися на другий термін до виборів. Основна мета президентських передвиборних виступів – утримати владу та приєднатися до своєї сторони виборців. Проголошення парламентських промов відбувається в парламенті і залежить від регламенту. Партійні виступи проголошуються з нагоди святкування річниці заснування партії та під час виборчої кампанії. Вітальні промови вважаються однією з прерогатив влади і формально присвячуються темам заходів, на яких вони проголошуються. Але насправді вони служать популяризації цілей і завдань оратора. Святкові промови містять ознаки інформаційно-переконливих текстів. Основним фактором, що сприяє вибору такого типу виступу, є дата виступу: новорічна/різдвяна промова чи промова, присвячена конкретній події. Дипломатичні промови проголошуються під час

офіційних зустрічей президентів з представниками інших країн, під час офіційних візитів і носять ритуальний характер [2].

Я. Федорів у своєму дослідженні виокремлює такі риси політичної промови:

- **Наявність наперед підготовленого тексту.** Політичні промови зазвичай готуються наперед. Політичний діяч складає або отримує текст своєї промови, ретельно обдумує його зміст, структуру і вибирає найефективніші формулювання. Це дозволяє політику точно виразити свої ідеї та повідомлення.
- **Форма монологу з елементами діалогу:** Політична промова зазвичай має форму монологу, де політик виступає перед аудиторією. Однак, в промові можуть бути елементи діалогу, коли політик відповідає на запитання або реагує на реакцію аудиторії. Це може включати звернення до аудиторії, риторичні запитання або взаємодію зі слухачами.
- **Дотримання правил побудови:** політична промова зазвичай має певну структуру і побудову. Вона починається з вступу, в якому можуть бути зазначені цілі промови та зацікавлення аудиторії. Далі йде основна частина промови, де викладаються аргументи, факти, ідеї та висвітлюються ключові питання. На завершення промови може бути підсумок або заклик до дії. Дотримання такої структури допомагає політику систематизувати свої думки та передати їх аудиторії зрозуміло та послідовно [21, с.18].

В узагальненому вигляді політична промова має таку структуру:

I етап. На початку політичної промови зазвичай висловлюється радість та задоволення з приводу зустрічі, а також виражається доброзичливе ставлення до співрозмовника. Важливо використовувати слова, які передають ці емоції обережно та стримано, без їхнього вираження у формі бурхливості.

II етап. Оголошення основних питань або цілей зустрічі. Вони відображають головну мету політичних зустрічей – вирішення важливих політичних питань шляхом мирних переговорів.

III етап. Обмін словами подяки між сторонами. В таких випадках часто використовуються етикетні формули, які дозволяють висловити слова подяки різноманітними способами [9].

О. Кобзева визначає наступні головні функції політичної промови:

- переконувальна функція

Мета політичної промови - переконати слухачів у тому, що певна ідея, позиція чи дія є правильною. Для того, щоб здобути прихильність аудиторії, політичний діяч використовує різні мовні прийоми, аргументи та техніки переконання;

- сугестивна функція:

Політична промова містить припущення, які заохочують цільову групу до певних кроків чи дій. Політик застосовує такі лексичні одиниці, які здійснюють певний вплив на емоційно-психологічний стан слухачів, викликають у них бажання діяти та створюють відповідні настрої;

- інформативна функція

У промовах політиків передається інформація про політичну ситуацію, проблеми, рішення та інші напрямки політичного життя. Політик-спікер вживає лексичні одиниці, щоб забезпечити слухачів об'єктивною та доступною для розуміння інформацією, яка допомагає краще зрозуміти складні питання та продемонструвати підтримку;

- експресивна функція:

У політичних промовах відображаються власні почуття, емоції та позиція промовця щодо тих чи інших проблем. Політик-спікер користується лексичними одиницями, щоб передати свої почуття, викликати симпатію або висловити обурення;

- комунікативна функція:

Політична промова слугує засобом для комунікації між політиком та аудиторією. За допомогою промов до аудиторії доносять інформацію, ідеї, погляди та цілі політика-спікера. Комунікативна функція в політичному

дискурсі сприяє налагодженню взаємодії, порозуміння та взаємного впливу між обома сторонами;

- функція переконання та контролю:

Метою політичних промов є переконання аудиторії у необхідності прийняття певних рішень або здійснення конкретних вчинків. Оратор використовує лексичні одиниці для наведення аргументів, доведення власної переваги та здійснення контролю над свідомістю і поведінкою слухачів;

- функція формування політичної свідомості:

Політичні промови здатні впливати на формування політичної свідомості слухачів, спонукати їх до активної участі в громадянському житті та політичному процесі. За допомогою лексичних засобів політичний оратор сприяє розширенню знань, формуванню світогляду та мотивації до політичної активності [7, с. 95].

Отже, політичні промови відіграють провідну роль у комунікації між політиками та суспільством, слугуючи інструментом впливу, переконання, інформування та мобілізації громадян. Завдяки своїм різноманітним формам і цілям, політичні промови не лише впливають на поведінку слухачів, але й сприяють формуванню політичної культури і свідомості суспільства. Ефективність промови залежить від правильного вибору стратегії, стилю і мови, а також від контексту і специфіки аудиторії. Тому вміння створювати ефективні політичні промови є невід'ємною складовою успіху в політичній діяльності.

1.3. Лексико-стилістичні особливості промов

Лексико-стилістичні особливості політичного дискурсу відіграють ключову роль у забезпеченні ефективності політичних виступів. Мова політиків виконує не лише функцію комунікації з громадськістю, але й виступає потужним інструментом впливу, формування громадської думки та досягнення

політичних цілей. Аналіз лексичних особливостей політичних промов дає змогу глибше зрозуміти стратегії та наміри спікера.

Характерними рисами політичного дискурсу є активне використання спеціалізованої політичної термінології та вживання «високої» книжної лексики. Політичні промови насичені термінами, які описують політичні, правові та соціальні аспекти, формуючи основу офіційного месенджу. Такі лексичні одиниці додають тексту формальності, демонструють компетентність оратора та підкреслюють його належність до політичної еліти. Точність і однозначність передачі змісту є головними вимогами до політичного мовлення, і термінологія відіграє в цьому ключову роль. Вона не лише забезпечує ясність і структурованість тексту, але й акцентує увагу на ключових поняттях, надаючи їм чіткості [12].

Політична лексика, яка є динамічною системою постійно змінюється та пристосовується до нових суспільно-політичних реалій. Вона еволюціонує разом зі змінами у політичному та соціальному контекстах, відображаючи актуальні виклики й тенденції часу. Нові терміни з'являються у зв'язку зі змінами в законодавстві, економіці, технологіях, правозахисній сфері, питаннях війни, безпеки чи соціальної політики, тоді як інші слова поступово втрачають актуальність та виходять з ужитку. Особливу роль у політичній лексиці відіграють політизовані терміни – слова та вирази, значення яких набуває специфічного сенсу в контексті політичних подій, ідеологій або соціальних рухів. Вони є важливими маркерами, що відображають позицію, цінності або прагнення політичних лідерів. До таких термінів належать поняття, пов'язані з правовими аспектами, економічними моделями, правами людини, соціальною справедливістю, військовими операціями або геополітичними викликами.

Політичні промови насичені фразеологізмами та кліше, які значно підсилюють емоційний і риторичний вплив на аудиторію [17, с. 1254]. Завдяки таким фразам оратори підкреслюють серйозність своїх намірів і полегшують сприйняття меседжів. Фразеологізми не лише збагачують текст промови, роблячи його динамічним і емоційно насиченим, але й сприяють формуванню

яскравих асоціацій. Наприклад, вираз «тримати руку на пульсі» викликає у слухача конкретний візуальний образ, підсилюючи вплив і переконливість сказаного. Кліше, у свою чергу, забезпечують структурованість і ритмічність промови, сприяючи їй легкому сприйняттю та запам'ятовуванню.

Новоутворення в лексиці політичного дискурсу викликають особливий інтерес, оскільки вони відображають динаміку змін у суспільно-політичному житті. Розвиток науки про політику, аналіз глобальних процесів і локальних тенденцій супроводжуються появою нових понять, термінів і мовних конструкцій. У політичному мовленні неологізми часто створюються політиками, щоб відобразити актуальні реалії, забезпечити точність висловлювань і привернути увагу до нових явищ або подій [22, с. 237]. Наприклад, терміни, такі як «євроінтеграція», «екологізація», «глобалізація», виникають у результаті глобальних змін і потреби у формулюванні чітких визначень для складних політичних та соціальних процесів. Інші неологізми, такі як «кіборги» або «євро майдан», стають знаковими для певних історичних подій або груп, формуючи міцні асоціації у свідомості громадян. Особливість політичних неологізмів полягає в їхній здатності бути водночас новаторськими та зрозумілими [17, с.1255]. Нові слова швидко адаптуються до загального мовного обігу, зберігаючи простоту і доступність для широкої аудиторії. Вони також виконують важливу функцію актуалізації меседжу, надаючи політичним промовам сучасності та релевантності. Завдяки використанню неологізмів політики підкреслюють свою обізнаність у сучасних реаліях і здатність говорити мовою, що відповідає потребам часу. Розповсюдження політичних неологізмів значною мірою залежить від мас-медіа та соціальних мереж, які є потужними каналами комунікації. Ці платформи не лише популяризують нові терміни, але й сприяють їхньому закріпленню в суспільній свідомості.

Політичні промови також характеризуються активним використанням емоційно забарвленої лексики, яка відіграє ключову роль у впливі на слухачів. Такі слова, як «свобода», «гідність», «незалежність», мають сильний психологічний ефект і здатні викликати широкий спектр емоцій — від

позитивних до негативних — залежно від контексту. Використання цієї лексики дозволяє політикам налагодити емоційний контакт із аудиторією, що робить їхні промови більш переконливими, впливовими й здатними резонувати з внутрішніми переконаннями слухачів.

Емоційно забарвлені слова виконують кілька важливих функцій. По-перше, вони створюють яскраві образи, які співвідносяться з цінностями, досвідом і сподіваннями аудиторії. Такі вирази можуть викликати в слухачів відчуття причетності до висловлених ідеалів. Наприклад, поняття «перемога», «єдність», «мир» асоціюються з позитивними змінами та оптимістичним баченням майбутнього, тоді як «ворог», «загроза», «хаос» можуть викликати почуття тривоги або потреби в мобілізації.

По-друге, емоційно насичена лексика сприяє створенню поляризованих образів, таких як «свій» і «чужий», «герой» і «ворог». Ці категорії допомагають політикам формувати чітке розмежування між «добрими» та «поганими», що є особливо актуальним під час кризових ситуацій або виборчих кампаній. За допомогою таких слів, як «захист», «гідність», «майбутнє», формується уявлення про лідера як захисника інтересів народу, борця за ідеали та гаранта стабільності.

Значну роль емоційна лексика відіграє в пропаганді та передвиборчих кампаніях, де важливо не лише передати інформацію, а й викликати у слухачів емоційний відгук. Уміле використання таких слів допомагає політикам акцентувати увагу на ключових меседжах, створювати позитивний образ і мотивувати аудиторію до дії, наприклад, до підтримки кандидата чи певної політичної ідеї. Таким чином, емоційно забарвлена лексика є потужним інструментом політичного дискурсу, який не лише підсилює вплив промови, але й формує уявлення аудиторії про соціальну реальність та роль політика в ній [19].

Політичні діячі часто вдаються до метафор як ефективного інструменту для пояснення складних політичних процесів через образи, які легше сприймаються аудиторією. Метафора в політичних виступах є потужним

засобом акцентування, здатним привертати увагу слухачів. Вона вносить у політичний контекст поняття та образи, які часто віддалені від безпосереднього політичного світу, допомагає створити асоціації, що дозволяють краще пояснити певні явища чи процеси. Метафори не тільки роблять політичні промови більш яскравими і запам'ятовуваними, але й допомагають спростити складну інформацію, роблячи її доступнішою та зрозумілішою для широкої аудиторії, дозволяючи слухачам побачити нові, іноді несподівані, аспекти реальності і сприяючи таким чином глибшому розумінню і сприйняттю політичних послань [18, с. 42].

Епітети, подібно до метафор, є важливим засобом для надання виразності політичним промова. Вони додають емоційного забарвлення та допомагають передати глибші настрої й почуття. Використовуючи такі прикметники, як «незламний народ» чи «гордий національний дух», політики можуть формувати в слухачів певні емоційні асоціації, що значно посилює вплив на їхню свідомість і сприйняття. Такі епітети не тільки характеризують явища, але й активують у слухачів сильні емоційні реакції, що дозволяє політикам досягти бажаного ефекту.

Епітети мають здатність не лише описувати, але й емоційно забарвлювати об'єкти або події, що зображуються. Вони можуть посилювати або пом'якшувати сприйняття конкретних ситуацій, осіб або явищ, впливаючи на те, як аудиторія буде ставитися до них [26].

Використання паралельних конструкцій та повторів є одним із найбільш поширених і ефективних прийомів у політичних промова. Ці засоби надають тексту ритмічності і гармонії, а також роблять його легким для сприйняття та запам'ятовування. Наприклад, конструкція «Ми будемо боротися, ми будемо працювати, ми будемо перемагати» не лише надає промові динамічний темп, але й викликає емоційне піднесення, надихає слухачів і вселяє впевненість у силі майбутніх досягнень. Паралелізм дозволяє акцентувати увагу на ключових меседжах, що в свою чергу сприяє їхньому ефективному запам'ятовуванню та закріпленню в свідомості аудиторії.

Цей прийом також використовується для підкреслення важливих елементів виступу — подій, часу, осіб чи концептів, що мають вирішальне значення для політичного послання. Паралельні конструкції можуть мати різноманітні форми: від простих повторів до складних граматичних зворотів, таких як особові й безособові речення, активний чи пасивний стан дієслів, підрядні означальні речення та інші варіанти. Вони можуть бути використані для того, щоб акцентувати певну думку чи подію, що політик хоче донести до слухачів [18, с. 95].

Повторення певних слів або фраз є одним із ефективних прийомів у виступах політиків, оскільки дозволяє акцентувати увагу на найважливіших моментах і покращує ефект їхнього сприйняття. Цей прийом сприяє утриманню уваги слухачів протягом усього виступу, зміцнює позицію мовця і робить його повідомлення більш запам'ятовуваним. Повторення робить основні тези більш чіткими та зрозумілими, а слухачі глибше переймаються важливістю висловлених ідей. Повторення може приймати форму окремих слів або цілих фраз, які роблять акцент на ключових моментах промови. Це не тільки допомагає підтримувати увагу, але й додає певного ритму, емоційного впливу на промову. Це може створити відчуття руху, динамізму або рішучості, додаючи емоційної сили тому, що сказано. Наприклад, повторення фрази «Ми не зупинимося!» або «Ми разом!» може пробудити почуття єдності та впевненості в майбутньому, зміцнивши колективний дух і бажання діяти [8].

Політики часто схильні до риторичних запитань. Такі запитання спонукають слухачів замислитися над певними аспектами промови, інтегруючи їх у дискусію та підвищуючи залученість. Риторичні запитання не лише викликають цікавість, але й провокують глибші роздуми та утримують аудиторію в напрузі. Крім того, риторичні звертання відіграють значну функцію у створенні відчуття діалогу між спікером та слухачами.

Одним із частотних стилістичних засобів у політичній риторичі є гіпербола — мовний прийом, що передбачає перебільшення характеристик або ознак описуваного явища для підкреслення їхньої значущості. Завдяки

гіперболі оратори акцентують увагу аудиторії на важливості певних проблем, подій або ініціатив, посилюючи їх емоційне сприйняття [1, с. 8].

Використання гіперболи дозволяє створювати у слухачів яскраві образи, які сприяють запам'ятовуванню ключових меседжів, допомагають не лише окреслити масштаб проблеми, а й формують у слухачів відчуття терміновості й відповідальності.

Гіпербола також виконує важливу емоційну функцію, викликаючи сильні почуття — захоплення, тривогу, обурення або натхнення. У кризових ситуаціях цей прийом може бути особливо ефективним, адже драматизація проблеми через перебільшення спонукає до мобілізації громадської підтримки або до негайних дій. Окрім цього, гіпербола допомагає політикам підкреслити значення власних рішень чи реформ, змальовуючи їх як історично унікальні або життєво необхідні. Такі висловлювання створюють ілюзію унікальності ситуації та невідворотності запропонованих заходів, що сприяє формуванню довіри до політика і його програми.

Персоніфікація — це стилістичний прийом, що передбачає надання людських рис або властивостей неживим предметам, абстрактним поняттям чи явищам [20]. Завдяки персоніфікації такі абстрактні поняття, як «нація», «свобода», «демократія» або «країна», отримують людські риси, які надають їм більшої виразності та близькості, створюють образи, з якими слухачі можуть асоціювати себе або відчувати емоційний зв'язок.

Персоніфікація дозволяє викликати у слухачів сильні почуття, такі як гордість, співчуття чи обурення. Абстрактні ідеї, як-от демократія чи справедливість, стають зрозумілішими та ближчими завдяки персоніфікації. Оратор може акцентувати увагу на певних темах, використовуючи персоніфікацію для підсилення їхнього значення.

Люди схильні емоційно реагувати на «живі» образи, створені через персоніфікацію, що сприяє більшій переконливості політичної риторики. Наприклад, «історія судитиме нас за наші дії» не лише драматизує висловлювання, а й підкреслює його вагомість.

Персоніфікація, як і будь-який інший риторичний прийом, вимагає обережного використання. Надмірне захоплення драматизацією або використання штучних образів може знизити довіру до політика і зробити його промови занадто емоційно перевантаженими. Однак, коли цей прийом використовується доречно і з урахуванням контексту, він стає потужним засобом, що сприяє формуванню глибокого емоційного зв'язку з аудиторією.

Персоніфікація дозволяє політикам не лише підсилювати свої меседжі, але й надавати їм емоційної виразності, створюючи враження живого діалогу з аудиторією та перетворюючи абстрактні ідеали на близькі та зрозумілі концепти.

У політичних промовах часто зустрічається й інший важливий момент — звернення до народу як колективу, а не до окремої особи. Це підкреслює єдність політика з народом і створює відчуття спільної мети та спільної боротьби. Використання займенника «ми» в таких контекстах вказує на належність до спільної справи та допомагає згуртувати аудиторію навколо загальних ідей та цілей. Політики прагнуть показати, що вони є частиною народу, тому не виділяють себе від інших, а скоріше акцентують на колективній діяльності, що є важливим елементом політичного маніпулювання та створення єдиного фронту в очах громадськості [11, с. 64].

Отже, лексичні та стилістичні особливості політичного дискурсу є важливими інструментами впливу, які допомагають політикам досягати своїх цілей. Використовуючи їх, політики створюють стійкі асоціації, надихають, переконують і формують сприйняття аудиторією важливих аспектів суспільно-політичного життя. Таким чином, поєднання стилістичних засобів та вдало підібраної лексики дозволяє політичному дискурсу бути не лише інформативним, але й маніпулятивним інструментом, що впливає на суспільну думку, поведінку громадян і навіть на хід політичних подій.

1.4. Методологія дослідження лексико-стилістичних особливостей промов Джо Байдена

Вивчення лексичних та стилістичних особливостей промов Джо Байдена є одним з актуальних напрямків дослідження в межах політичної лінгвістики та риторичного аналізу. Промови політичних лідерів є вагомим інструментом у впливі на громадську думку, у формуванні політичного іміджу та виявленні стратегічних напрямів національної та міжнародної політики. Ця робота складається з кількох кроків, серед яких є формулювання гіпотези та визначення дослідницького матеріалу, лінгвістичний та статистичний аналіз, лексико-стилістичний аналіз, а також дискурсивний аналіз виступів Джо Байдена. Теоретичну основу дослідження становлять основи теорії мовленнєвих актів, прагматичної лінгвістики та стилістики. Методологічно ми використовуємо лексико-стилістичний аналіз, дискурсивний аналіз та концептуальний аналіз, комбінуючи класичні та технологічні методи дослідження для отримання детальнішої та об'єктивної картини.

Нашою гіпотезою, яку ми збиралися перевірити, було припущення, що за допомогою певних лексико-стилістичних засобів можна впливати на громадську думку та формувати певний політичний імідж, і що існує певний лексико-стилістичний набір мовних засобів комунікації у виступах Джо Байдена.

Проведений аналіз промов Джо Байдена як об'єкта вивчення засобів соціально-психологічного впливу на формування громадської думки вимагає застосування комплексу загальнонаукових та лінгвістичних методів. У нашому дослідженні лексико-стилістичних засобів ми поєднали класичні та комп'ютерні методи аналізу. Використання в роботі статистичних даних у поєднанні з традиційним герменевтичним підходом дає можливість глибше та аргументованіше зрозуміти дискурс і використання мови з точки зору цілісного підходу.

На **першому** етапі дослідження було сформовано базу промов Джо Байдена, які слугують емпіричним матеріалом для аналізу. Методом

механічної вибірки були відібрані промови Джо Байдена, які він виголосив за час свого президентства і які були присвячені різним питанням та подіям, у тому числі пов'язані з Україною та російсько-українською війною. Загалом з різних статей було відібрано 10 промов. До уваги було взято, в тому числі, жанрове розмаїття виступів Джо Байдена:

- Інавгураційна промова, в якій сформульовані ключові стратегічні меседжі його президентства.
- Звернення до Конгресу, які характеризуються офіційністю та стратегічністю.
- Міжнародні звернення, які мають на меті продемонструвати глобальне лідерство США.
- Звернення до нації під час кризи, які підкреслюють здатність країни відповідати на виклики.

Для укладання бази текстів ми використовували офіційні сайти Білого дому, стенограми з офіційних джерел, які публікують повні тексти промов, а також записи, опубліковані в авторитетних ЗМІ, таких як The New York Times, BBC, CNN тощо. Це забезпечує достовірність і точність зібраного текстового матеріалу.

Другий етап роботи полягає у створенні теоретичної бази для аналізу, що включає дослідження політичного дискурсу, його функцій, визначення ключових лексичних та стилістичних засобів. Політичний дискурс ми розглядаємо як динамічну систему мовної комунікації, що спрямована на досягнення певних ідеологічних, соціальних і практичних цілей. Визначаються основні функції політичного дискурсу: переконуюча, сугестивна, інформативна, комунікативна, експресивна та функція формування політичної свідомості.

До основних засобів, що використовуються в політичному дискурсі, відносимо:

- емоційно забарвлену лексику
- риторичні прийоми

- метафори та епітети
- політичні кліше та неологізми.

На **третьому** етапі дослідження здійснювався власне аналіз текстів. Цей етап передбачав кількісний та якісний аналіз.

Оскільки промови політиків є одним з основних засобів впливу на громадську думку, ми використали метод аналізу дискурсу для дослідження лексико-стилістичних засобів, які Джо Байден використовує для формування певного іміджу. На погляд Т. ван Дейка, аналіз критичного дискурсу надає можливість дослідити, як мова впливає на соціальні, політичні та когнітивні процеси, а також як дискурсивні практики допомагають формувати соціальні реалії.

Аналіз проведено з урахуванням контексту виступів, соціальних, культурних і політичних чинників, які впливають на вибір лексики та стиль викладу. Спочатку розглядалися загальні теми промов, а також визначалися основні цілі, яких прагнув досягти оратор (переконання, мобілізація та заклик до дії). Далі досліджувалися конкретні мовні одиниці (слова, словосполучення, синтаксичні конструкції), що відображали емоційно-оцінну складову висловлень.

Після аналізу контексту ми провели лексико-семантичний аналіз, який мав на меті виявити основні лексичні одиниці, що мають оцінювальний, емоційний або маніпулятивний зміст. З'ясування частоти вживання певних лексичних елементів надало нам змогу оцінити, які теми були цікавими для Джо Байдена на різних етапах його перебування на посаді президента.

Лексичний аналіз промов Джо Байдена показує, як він формує свої звернення до американської аудиторії та міжнародної спільноти через специфічний вибір слів, що відображає його політичну стратегію, емоційну реакцію на події та прагнення створити певний імідж. Вживання емоційно забарвлених термінів, гіпербол та епітетів сприяє досягненню поставлених Байденком комунікативних цілей, створюючи впливовий мовний образ, здатний запам'ятовуватися.

Під час стилістичного аналізу основна увага зосереджена на тому, як Джо Байден використовує різні стилістичні інструменти для досягнення своїх комунікативних цілей. Зокрема, ми розглянули використання таких стилістичних фігур, як метафори, протиставлення та риторичні запитання. Використання цих засобів сприяє підвищенню авторитету президента та ефективності його промов.

Для підсилення емоційного впливу на слухачів особливо важливою є роль повторів. Аналіз стилістичних засобів дає можливість зрозуміти, як Джо Байден маніпулює мовними конструкціями для формування ефекту переконання та натхнення, а також для створення образу лідера, який здатний ефективно управляти країною в умовах глобальних викликів.

На завершальному етапі дослідження ми підвели основні підсумки дослідження, узагальнивши характерні риси мовлення Джо Байдена, а саме: орієнтація на встановлення емоційного контакту з аудиторією, використання демократичних цінностей як основного риторичного прийому, чітка структура мовлення та ефективне використання лексико-стилістичних засобів.

Висновки до розділу 1

Політика — це мистецтво управління державою та суспільством, де основними суб'єктами влади є представники політичної еліти, які приймають рішення і формують норми поведінки. Для досягнення влади використовуються різноманітні інструменти та методи, серед яких дипломатія, торгівля, міграція, наука, освіта, військова конкуренція тощо. Особливу роль відіграє мова та мовні форми, які складають «політичний дискурс» — складний процес комунікації в політичному житті, що включає взаємодію між органами влади, політичними партіями, громадськими організаціями, посадовими особами та

виборцями. Кожен політичний режим має свій унікальний дискурс, який відображає його сутність та національну ідентичність [16, с. 75].

Слід зауважити, що політична промова є яскравим прикладом політичного дискурсу, що зокрема є підготовленим виступом, який стосується актуальної теми, та містить позитивні і негативні оцінки щодо цього питання. Це потужний інструментом для досягнення політичних цілей за допомогою цього засобу політики здатні маніпулювати свідомістю виборців, спонукати їх до дії та просувати вибрані політичні ідеї.

Визначено, що дослідження лексичних особливостей політичних промов допомагає виявити основні інструменти впливу. Політичні промови часто мають схожі риси, такі як шаблонність і використання кліше. Однією з характерних рис є вживання професійної «політичної» лексики, що допомагає спікерам формувати свій політичний імідж. Часто зустрічаються й власні назви, через які політики звертаються до національних і міжнародних реалій, підкреслюючи належність країни до світової спільноти.

Емоційно забарвлена лексика додає драматизму виступу, привертаючи увагу до важливих моментів. Статистичні дані використовуються для підтвердження сказаного, надаючи інформації додаткову вагу. Паралельні конструкції допомагають акцентувати важливі елементи, такі як події, час чи особи, через різні граматичні форми: активний або пасивний зворот, підрядні речення тощо. Часто використовуються також фразеологізми, які є яскравими, експресивними і загальнозрозумілими, що робить виступи більш ефективними. Окремо варто відзначити новоутворення в лексиці політичного дискурсу, які часто стають важливими для передачі нових ідей і концептів [24, с.204].

Стилістичні особливості політичних промов часто включають використання метафор, які ефективно привертають увагу та акцентують важливі моменти. Метафора дозволяє увести в текст поняття, що не належать до політичної сфери, для порівняння та ілюстрації певних явищ, що допомагає створити у свідомості аудиторії різні картини реальності. Це робить метафору потужним інструментом впливу в політичному дискурсі. Також у політичних

промовах активно використовуються епітети, які надають мовленню емоційності та насиченості. Крім того, виявлено й інші лексико-стилістичні засоби, такі як порівняння, алегорія, метонімія, іронія, а також використання ключових слів, повторюваних сполук, модальних слів і звертань. Часто зустрічаються займенники «ми» та «наш», що створює відчуття єдності та колективної відповідальності, зміцнюючи зв'язок між оратором і слухачами.

Варто додати, що політичні промови можуть бути поділені на різні види в залежності від їхньої мети, контексту та аудиторії і кожен з цих видів характеризується специфічним стилем.

РОЗДІЛ 2. ЛЕКСИЧНА ТА СТИЛІСТИЧНА СПЕЦИФІКА ПРОМОВ ДЖО БАЙДЕНА

2.1. Загальна характеристика промов Джо Байдена

Джо Байден, який був 46-им президентом Сполучених Штатів Америки, має багаторічний досвід у політиці. Протягом понад 35 років він представляв штат Делавер у Сенаті, а також обіймав посаду віцепрезидента в адміністрації 44-го президента Барака Обами. Він є визнаним одним із найавторитетніших і найдосвідченіших діячів Демократичної партії [25].

Аналіз матеріалу показав, що промови Джо Байдена охоплюють широкий спектр питань — від внутрішньополітичних викликів до глобальних проблем. Основними рисами його виступів є акцент на демократичних цінностях, прагнення до національної єдності та захист прав людини.

Однією з характерних рис промов Джо Байден є емоційність і особистісний підхід. Він часто звертається до аудиторії через особисті історії, емоційні приклади та мову, яка апелює до почуттів. Це створює атмосферу довіри, роблячи його промови близькими до слухачів. Наприклад, у одній з різдвяних промові Джо Байден згадував трагічну історію втрати своєї першої дружини та доньки. Він підкреслював важливість підтримки ближніх і простих актів людяності: *No one — no one can ever know what someone else is going through, what's really going on in their life, what they're struggling with, what they're trying to overcome. That's why sometimes the smallest act of kindness can mean so much. A simple smile. A hug. An unexpected phone call. A quiet cup of coffee. Simple acts of kindness that can lift a spirit, provide comfort, and perhaps maybe even save a life* [10].

У зверненні після свого візиту до Києва Джо Байден розповідав, як розмова із Володимиром Зеленським на початку війни закарбувалася в його пам'яті: *I asked you: «What is there, Mr. President? What can I do for you? How can I be of help?» And I don't really remember what you said to me. But you said and I quote: «Gather the leaders of the world. Ask them to support Ukraine. Gather the*

leaders of the world and ask them to support Ukraine.» And you said that you didn't know when we'd be able to speak again. That dark night, one year ago, the world was literally at the time bracing for the fall of Kyiv. Seems like a lot longer ago than a year, but think back to that year — perhaps even the end of Ukraine. You know, one year later, Kyiv stands. And Ukraine stands. Democracy stands. The Americans stand with you. And the world stands with you [1]. Цей власний приклад додав людяності його промові та показала, як рішення щодо підтримки України стало особистим зобов'язанням для президента. Такий емоційний стиль допомагає Джо Байдену налагодити зв'язок із широкою аудиторією, підкреслюючи його щирість і співчуття.

У своїх політичних промовах Джо Байден приділяє особливу увагу темі єдності та спільних цінностей, навіть у часи політичних чи соціальних розбіжностей. Він зветься до ідеалів демократії, рівності та людської гідності. Його стиль спрямований на подолання поляризації в суспільстві. Наведемо приклад з його інавгураційної промови: *We can see each other not as adversaries but as neighbors. We can treat each other with dignity and respect. We can join forces, stop the shouting and lower the temperature. For without unity, there is no peace, only bitterness and fury [5].* Звертаючись до нації, яка щойно пережила штурм Капітолія та політичну напругу, він наголошує на єдності та повазі один до одного.

У промові у Філадельфії, присвяченій загрозам демократії, Джо Байден підкреслив, що попри політичні розбіжності, американці мають спільну відповідальність: *I'm an American president, not a president of red America or blue America, but of all America [4].* Він працював над створенням образу об'єднаного лідера, який прагне знизити рівень конфліктів і закликає до спільної роботи.

Варто виділити, що промови Джо Байдена насичені посиланнями на фундаментальні людські цінності: свободу, рівність, гідність і справедливість. Він часто звертається до моральних основ суспільства. До прикладу розглянемо фрагмент промови: *We have to decide: Do we still believe in honesty, decency,*

respect, freedom, justice and democracy. In this moment, we can see those we disagree with not as enemies but as, I mean, fellow Americans — can we do that? Does character in public life still matter? I believe you know the answer to these questions because I know you the American people, and I know this: We are a great nation because we are a good people [3]. Цими словами політик намагається представити США як морального лідера на міжнародній арені та захисника прав людини.

Також варто зазначити, що Джо Байден ефективно поєднує емоційну виразність із чітким викладом своїх стратегічних цілей, особливо в контексті зовнішньої політики. Він використовує свої промови, щоб доступно пояснити складні міжнародні проблеми. Наприклад, у своїй промові після візиту до Києва Джо Байден наголосив на важливості підтримки України не лише для її майбутнього, але й для світового порядку: *And if we walk away and let Putin erase Ukraine's independence, would-be aggressors around the world would be emboldened to try the same.* Під час звернення щодо ситуації в Ізраїлі він заявив: *That's why tomorrow I'm going to send to Congress an urgent budget request to fund America's national security needs, to support our critical partners, including Israel and Ukraine. It's a smart investment that's going pay dividends for American security for generations, help us keep American troops out of harm's way, help us build a world that is safer, more peaceful and more prosperous for our children and grandchildren* [2] що демонструє його здатність стратегічно пояснювати важливість дій США на міжнародній арені.

Слід зауважити, що у його виступах є місце для надії. Промови політика часто закінчуються оптимістичними повідомленнями, що надають слухачам впевненості у майбутньому. До прикладу у різдвяному зверненні він зазначив наступне: *But as tough as these times have been, if we look a little closer, we see bright spots all across the country: the strength, the determination, the resilience that's long defined America. We're surely making progress. Things are getting better* [40]. Його оптимістичний стиль сприяє мобілізації суспільства та підтримує довіру до політичного лідерства.

Тим не менш, логічно, що Джо Байден часто звертається до історичних подій, символів і ключових моментів американської історії, щоб додати ваги своїм аргументам. Наприклад, у Філадельфії він сказав: *This is where America made its declaration of independence to the world more than two centuries ago, with an idea unique among nations: that in America, we're all created equal. This is where the United States Constitution was written and debated. This is where we set in motion the most extraordinary experiment of self-government the world has ever known* [4].

Зауважено, що стиль промов Джо Байдена базується на щирості, стратегічному підході та апеляції до людських цінностей. Він майстерно поєднує емоційний компонент із чітким баченням національних і міжнародних викликів, створюючи образ лідера, який керується не лише політичною логікою, а й моральними принципами.

Його промови вирізняються ретельно структурованою побудовою та використанням повторюваних фраз і риторичних прийомів, що сприяють створенню сильного емоційного зв'язку з аудиторією. Це забезпечує ефективну передачу ключових повідомлень та посилює вплив його риторики. Джо Байден дотримується логічної структури промов, що дозволяє слухачам легко сприймати та запам'ятовувати ключові повідомлення.

Аналіз фактичного матеріалу також показав, що структурно кожен промову Джо Байдена можна поділити на три частини: початок промови, центральна частина виступу та закінчення промови. Проаналізуємо їх детальніше у прикладах, поданих нижче.

Початок промови зазвичай емоційний, спрямований на створення зв'язку з аудиторією. Джо Байден часто дякує присутнім або починає з історичних чи особистих прикладів. Наприклад: *My fellow Americans, I'm speaking to you tonight from behind the Resolute Desk in the Oval Office* [3].

Центральна частина виступу зосереджується на викладі проблем, аналізі викликів та пропозиціях щодо їх вирішення. Цей розділ містить чіткі повідомлення з використанням статистики, прикладів і аргументів. До

прикладу розглянемо наступний фрагмент: *Today we have the strongest economy in the world, creating nearly 16 million new jobs — a record. Wages are up, inflation continues to come down, the racial wealth gap is the lowest it's been in 20 years. We are literally rebuilding our entire nation — urban, suburban and rural and tribal communities. Manufacturing has come back to America. We are leading the world again in chips and science and innovation. We finally beat Big Pharma after all these years to lower the cost of prescription drugs for seniors* [3]

Закінчення промов Джо Байдена майже завжди оптимістичне. Він закликає до дії, залишає сильний емоційний слід і завершуючи, використовує мотиваційні фрази. Наведемо приклад: *Let's act together, preserve our democracy. God bless you all and may God protect our troops* [3].

Отже, спільні риси у побудові промов Джо Байдена та використання повторюваних фраз створюють впізнаваний стиль його риторики. Чітка структура, акцент на ключових цінностях і повтори для посилення повідомлень дозволяють йому ефективно доносити свої ідеї до широкої аудиторії. Ці прийоми роблять його виступи зрозумілими, емоційними та переконливими.

2.2. Аналіз лексико-стилістичних особливостей промов Джо Байдена

2.2.1. Лексичні особливості промов Джо Байдена

У промовах Джо Байдена можна знайти чимало прикладів використання лексичних і стилістичних прийомів, які роблять його виступи емоційно забарвленими, глибокими та переконливими.

Проаналізуємо лексичні особливості його політичних промов. Політична мова Джо Байдена побудована на зрозумілих, але водночас символічно насичених фразах, які включають загальновизнані поняття демократії, свободи, справедливості та рівності. У них він демонструє вміле використання

політичної термінології як засобу консолідації громадської думки, пояснення складних питань та мобілізації суспільства на вирішення ключових проблем.

Політик неодноразово звертається до таких фундаментальних демократичних цінностей і принципів, як «демократія», «верховенство права», «свобода» і «права людини».

У своїй інавгураційній промові він підкреслив: *Today, we celebrate the triumph not of a candidate, but of a cause — the cause of democracy. Democracy is precious. Democracy is fragile. And at this hour, democracy has prevailed* [5], а у промові у Філадельфії: *Equality and democracy are under assault. We must unite to protect our republic.* [4]

Проаналізувавши 10 виступів президента, ми виявили що, слово «демократія» вживається близько 55 разів. У промові про загрози демократії, термін повторювався 31 разів, підкреслюючи важливість теми.

Джо Байден активно використовує терміни, які стосуються міжнародних відносин, глобальної безпеки та геополітичних викликів. Його мова часто спрямована на підкреслення ролі США як гаранта стабільності у світі. У Києві він сказав наступне: *Kyiv stands. Ukraine stands. Democracy stands. And the world stands with you* [1]. Це було символічним свідченням підтримки України та нагадуванням про важливість міжнародної співпраці.

NATO у його промовах згадується як провідний гарант підтримування миру: *For 75 years, NATO has kept peace in Europe. And if Putin attacks a NATO ally, we will defend every inch of NATO* [2].

Джо Байден вміло використовує політичні терміни у своїх промовах, щоб описати внутрішні реформи та продемонструвати їхню підтримку. Наприклад, *Today we have the strongest economy in the world, creating nearly 16 million new jobs — a record. Wages are up, inflation continues to come down. We passed the most significant climate law in history. It's not just about reducing emissions; it's about building a clean energy future* [3].

Часто у своїх промовах він вживає терміни, що створюють у слухачів відчуття загрози, яку можна подолати лише спільними зусиллями: *We must*

choose between moving forward or backward, between hope and hate, between unity and division [3].

Політична термінологія Джо Байдена відображає його прагнення об'єднати аудиторію навколо спільних цінностей, таких як демократія, свобода та рівність. Використовуючи прості, але важливі терміни, Джо Байден досягає ефективною комунікації, а використання у своїх промовах статистичних даних і конкретних прикладів збільшує довіру аудиторії. Використання стратегічної термінології у внутрішній і зовнішній політиці є важливим елементом його риторики, що робить її впливовою як у національному, так і в глобальному контексті.

Джо Байден звертається до історичних місць, що мають важливе значення для національної ідентичності США, наприклад, іменники-топоніми *Independence Hall in Philadelphia* [4]. Вживання імен американських президентів сприяє створенню контексту спадкоємності і єдності між поколіннями лідерів: *Thomas Jefferson, George Washington, Abraham Lincoln, Franklin Roosevelt* [3]. Ці згадки не лише додають вагомості виступам, але й створюють зв'язок з минулим, підкреслюючи цілісність і безперервність демократичних цінностей. Джо Байден часто згадує місця, пов'язані з боротьбою за свободу, незалежність і права людини. У своїй промові у Філадельфії, місці підписання Декларації незалежності, він сказав: *We are gathered here, at Independence Hall, where America's founding principles were written, to defend them once again* [4]. *Independence Hall* тут стає символом демократичних цінностей, які потребують захисту в сучасному світі.

В інавгураційній промові Джо Байден згадує Капітолій: *So now, on this hallowed ground where just days ago violence sought to shake this Capitol's very foundation, we come together as one nation, under God, indivisible, to carry out the peaceful transfer of power as we have for more than two centuries* [5]. Капітолій символізує стабільність і спадковість американської демократії навіть після кризи, пов'язаної зі штурмом будівлі.

Епітети та емоційно забарвлена лексика є невід’ємними елементами риторики Джо Байдена. Вони додають промова емоційного впливу, підсилюють ключові аспекти повідомлення та допомагають створити зв’язок із аудиторією. Завдяки таким засобам мова стає не лише переконливою, але й зворушливою, що особливо важливо в контексті його закликів до єдності, боротьби за демократію та подолання глобальних викликів.

За підсумками аналізу можна сказати, що Джо Байден часто використовує позитивно забарвлені епітети для опису демократичних цінностей, досягнень і людської стійкості. Розглянемо приклад використання епітетів у його промовах: *...democracy is precious* [5]. Як бачимо, епітет «*precious*» підкреслює важливість демократії як цінності, яку необхідно берегти.

Або ще один приклад використання епітета під час промови, у якій політик згадує Україну: *the Ukrainian people have been incredibly brave, have never given up, never staying — never — never even yielding, and it’s impressive* [6]. Епітет «*brave*» додає значущості стійкості українського народу.

Слід зауважити, що Джо Байден підкреслює силу, єдність та моральну велич Америки через такі епітети, як: *great nation* [5], *sacred flame* [4]. Ці епітети створюють враження, що Америка залишається взірцем для світу, незважаючи на виклики. А за допомогою негативно забарвлених епітетів, як-от: *unchecked aggression* [1], *angry politics* [2], він підкреслює проблеми та виклики. Ці епітети використовуються для акцентування уваги на загрозах демократії, соціальній нерівності та міжнародних конфліктах.

Варто виділити, що політик звертається до громадян, використовуючи епітети, що вселяють надію та закликають до єдності, наприклад: *united Americans* [1], *determined and resilient people* [2], *prosperous world* [2]. Такий підхід створює відчуття відповідальності кожного за спільне майбутнє. Джо Байден використовує епітети для згадки про великих американських лідерів, наприклад: *extraordinary presidents* [3], щоб підкреслити свою повагу до традицій та спадщини країни.

Позитивно забарвлена лексика у промовах виконує функцію натхнення, об'єднання та мобілізації громадян. Як президент, він часто вживає слова та фрази, які апелюють до гордості за країну та її історію: *great nation, freedom, democracy*, створюють відчуття впевненості у майбутньому: *light ahead, a better future*, наголошує на силі єдності: *together, united*.

За допомогою негативно забарвленої лексики політик критикує опонентів, описує загрози і намагається мобілізувати громадян діяти проти спільного ворога. До прикладу, він використовує слова, що описують небезпеку, пов'язану з політичною дестабілізацією: *extremism, violence, threat, chaos, darkness, hate*, та акцентує увагу на міжнародних загрозах: *aggression, dictators, terrorists*.

Таким чином, епітети та емоційно забарвлена лексика додають його риторичі виразності, створюють емоційний зв'язок із аудиторією та акцентують увагу на ключових посланнях. Завдяки вмілій комбінації позитивних і негативних епітетів Джо Байден ефективно пояснює складні виклики та мобілізує слухачів до дії. Частотність використання цих прийомів і їхня інтеграція у ключові меседжі свідчать про їхню важливість у побудові політичного дискурсу.

Визначено, що використання **займенників** «*I*» та «*we*» допомагають йому створювати певний зв'язок з аудиторією, а також підкреслювати колективну відповідальність або національну єдність.

Займенник «*I*» часто використовується для вираження особистої відповідальності та відданості. Байден часто використовує «*I*» для підкреслення свого особистого внеску у прийняття рішень або досягнення цілей, що може бути способом зміцнення довіри до його лідерства.

Розглянемо приклад використання: *I promised to always level with you, to tell you the truth* [3]. Використання «*I*» підкреслює його обіцянку бути чесним з людьми. В іншому прикладі *I made my choice* [3]. політик заявляє, що це його особистий вибір, підкреслюючи важливість і відповідальність прийнятого рішення.

Займенник «we» є також важливим у риторичі Джо Байдена, адже він часто вживає його для того, щоб створити відчуття єдності та колективної відповідальності серед американців. Байден неодноразово підкреслює, що для досягнення великих змін важливо працювати разом, як нація. До прикладу, він використовує «we», щоб показати, що сила нації базується на моральних якостях її громадян: «*We are a great nation because we are a good people* [3]. Наступне вживання «we»: *We must unite to protect it* [3] допомагає створити відчуття спільної мети та колективної боротьби за демократію. Ще один приклад того, як Джо Байден використовує займенник «we» для підкреслення колективної відповідальності перед історією та майбутнім: *We can never forget that* [3].

Варто також зазначити, що **числівники** в промовах Джо Байдена також часто застосовуються для підкреслення масштабу подій або досягнень. У прикладі: *We have the strongest economy in the world, creating nearly 16 million new jobs — a record* [3]. Джо Байден використовує числівник *16 million* для підкреслення величезного досягнення в економіці. Розглянемо наступний приклад використання: *over 70,000 Israelis have been forced to live in refugee* [7]. Враховуючи контекст трагедії, числівник тут використовується для передачі масштабу трагедії.

Проведений аналіз частотності вживання слів за допомогою корпусу Voyant Tools, представлений у таблиці 1 показує основні комунікативні пріоритети та ключові теми, які акцентує Джо Байден у своїй риторичі:

№	Term	Count	Relative
1	America	93	6,393
2	People	85	5,843
3	American	63	4,330
4	World	61	4,193

5	Know	61	4,193
6	Democracy	54	3,712
7	President	52	3,574
8	it's	52	3,574
9	Nation	49	3,368
10	Israel	42	2,887
11	that's	41	2,818
12	Just	37	2,543
13	Americans	37	2,543
14	Going	36	2,475
15	we're	35	2,406
16	United	35	2,406
17	Ukraine	35	2,406
18	Country	35	2,406
19	Today	33	2,268
20	Time	33	2,268
21	States	31	2,131
22	Years	30	2,062
23	Believe	30	2,062
24	War	29	1,993
25	Thank	29	1,993
26	i'm	29	1,993
27	Make	27	1,856
28	Work	24	1,650

29	Look	24	1,650
30	Like	24	1,650

Таблиця 1. Аналіз частотності вживання слів у промовах Джо Байдена

Найчастіше вживані слова, такі як *America, people, American*, підкреслюють орієнтацію промов Джо Байдена на національні інтереси, єдність та добробут громадян. Це свідчить про акцент на патріотизмі та важливості громадської підтримки для досягнення спільних цілей.

Частотне вживання слів *world, Ukraine, Israel, war* відображає зосередженість Джо Байдена на міжнародних відносинах та ролі США як глобального лідера. Значна увага приділяється підтримці демократичних країн, таких як Україна, а також вирішенню глобальних конфліктів.

Слово *democracy* свідчить про значущість теми демократії у промовах. Він часто підкреслює важливість демократичних інститутів, поваги до прав і свобод громадян як у США, так і у світі.

Часте вживання слів *know, it's, that's, just* демонструє стиль Джо Байдена, який базується на створенні довірливого та особистого зв'язку з аудиторією. Цей стиль робить його промови доступнішими й емоційно насиченими.

Слова *nation, united, we're, going* акцентують увагу на важливості колективних зусиль для подолання викликів. Джо Байден часто використовує риторику єдності, щоб об'єднати громадян навколо спільних цілей.

Таким чином, частотний аналіз корпусу промов Джо Байдена підтверджує, що його комунікативна стратегія зосереджена на питаннях національної єдності, захисту демократичних цінностей та глобальної ролі США. Його стиль відзначається емпатією, орієнтацією на особистий контакт із аудиторією та акцентом на вирішенні актуальних викликів сучасності.

Отже, можна зробити висновок, що Джо Байден демонструє вміле використання лексичних одиниць у власних промовах. Політична термінологія, задіяна в його риторичі, слугує інструментом консолідації громадської думки, роз'яснення складних питань та мобілізації суспільства на вирішення значущих

проблем. Займенник «I» підкреслює особисту відповідальність і лідерство, тоді як «we» створює відчуття колективної відповідальності та єдності. Крім того, числівники надають конкретики і підкреслюють важливість подій і досягнень, сприяючи більш тонкому розумінню масштабу змін. Також, політик використовує епітети та емоційно забарвлену лексику, щоб посилити емоційний вплив свого дискурсу. Це дозволяє йому подавати свої промови не лише як інформативні, але й як емоційно резонансні, сприяючи тим самим мобілізації громадян і встановленню довіри до його лідерства.

2.2.2. Стилiстичнi особливостi промов Джо Байдена

Для досягнення бажаного результату політичний діяч повинен особливу увагу приділяти стилістичним прийомам, які використовуються, оскільки від їх правильного застосування багато в чому залежить, наскільки ефективним буде донесення повідомлення до електорату.

Проаналізуємо стилістичні особливості промов Джо Байдена.

Метафора є одним із найпотужніших риторичних інструментів, які використовує Джо Байден у своїх промовах. Її головна мета — зробити складні політичні, економічні або соціальні концепти зрозумілими широкій аудиторії [6, с.20]. Метафори у промовах Байдена часто пов'язані з поняттями демократії, свободи, єдності та викликами, які стоять перед США та світом. Вони допомагають створити емоційний зв'язок зі слухачами та підкреслити ключові сенси повідомлення.

У своїй інавгураційній промові Джо Байден сказав: *Through a **crucible** for the ages, America has been tested anew, and America has risen to the challenge* [5]. Тут «*crucible*» метафорично означає серйозні випробування, які допомогли зміцнити демократичні засади США.

Звернімося до іншого прикладу використання метафори у його політичній промові. Під час виступу у Філадельфії президент сказав наступне: *We, the*

people, have burning inside of each of us the flame of liberty that was lit here at Independence Hall [4]. Полум'я свободи (*the flame of liberty*) тут виступає як символ надії, боротьби за демократію та продовження історичних традицій.

Для опису кризових ситуацій Джо Байден часто використовує метафори природних стихій, що дозволяє краще передати масштаб проблем. До прикладу у промові під час візиту до Києва політик сказав: *That dark night, one year ago, the world was literally at the time bracing for the fall of Kyiv. Seems like a lot longer ago than a year, but think back to that year — perhaps even the end of Ukraine. You know, one year later, Kyiv stands. And Ukraine stands. Democracy stands. The Americans stand with you. And the world stands with you* [1]. Темрява (*dark night*) тут символізує небезпеку, з якою стикнулися Україна та демократичний світ.

Ще одним прикладом використання метафори у політичній промові є вербалізована метафора *winter* під час виступу Джо Байдена, коли він звітував про економічні досягнення країни: *On that day, I told you as I stood in that winter — we are stood in a winter of peril and winter of possibilities* [3]. Зима небезпеки (*a winter of peril*) і зима можливостей (*winter of possibilities*) символізує складні умови, в яких опинилася країна, але також вказує на потенціал для змін.

Проведений аналіз призводить до висновку, що метафори природи допомагають Джо Байдену створити емоційно насичений і зрозумілий для аудиторії образ. Наприклад, під час виступу, в якому він розповідав про загрози демократії: *MAGA Republicans thrive not in the light of truth but in the shadow of lies* [4]. Контраст світла (*the light of truth*) та тіні (*the shadow of lies*) підкреслює моральний вибір, який стоїть перед суспільством.

Або розглянемо ще один приклад використання метафори природи: *I made a bet on you, the American people, and that bet is paying off, proving that from darkness, the darkness of Charlottesville, of Covid, of gun violence, of insurrection, we can see the light. Light is now visible. Light that will guide us forward* [4]. Світло цьому прикладі символізує надію та силу людського духу.

Також Джо Байден часто використовує образи, пов'язані з будівництвом, для ілюстрації процесу реформ та відновлення. Такі метафори підкреслюють тривалість та системність змін, на які потрібно багато часу.

В одній зі своїх промов він сказав: *We are literally **rebuilding** our entire nation — urban, suburban, rural, and tribal communities* [3]. Ця метафора створює образ масштабної роботи, яка охоплює всі аспекти суспільства.

Зауважено, що використання метафор Джо Байденом є важливою складовою його риторики. Образи світла, боротьби, будівництва та єдності допомагають слухачам краще зрозуміти складні концепти, одночасно створюючи з ними емоційний зв'язок. Частотність метафор у його промовах підкреслює їхню роль у підсиленні основних ідей і мобілізації громадськості на підтримку його політики.

Якщо говорити про ефективне використання риторичних прийомів, таких як **повтори** та **риторичні питання**, то слід зазначити що вони слугують інструментом для підсилення основних повідомлень для нації і залучення аудиторії.

З огляду на це повторення слів чи фраз дозволяє підкреслити ключові ідеї, посилити емоційний вплив і створити ритм. Наприклад, під час виступу у Філадельфії: *...**democracy is precious. Democracy is fragile. And at this hour, my friends, democracy has prevailed*** [5]. Триразове повторення слова «**democracy**» підкреслює увагу на її важливості та вразливості, створюючи сильний емоційний вплив.

Розглянемо ще один приклад використання повтору. У зверненні до нації під час війни в Україні Джо Байден зауважив: *Kyiv **stands**. And Ukraine **stands**. Democracy **stands**. The Americans **stand** with you. And the world **stands** with you* [1]. Повторення дієслова «**stands**» підкреслює стійкість і незламність, що робить повідомлення потужнішим.

Проведений аналіз текстів політичних промов Джо Байдена виявив часте використання повтору *nothing*, яке зустрічається 12 разів у його промовах для підсилення важливості повідомлення: ***Nothing, nothing** can come in the way of*

*saving our democracy. There's **nothing** more important. **Nothing** more sacred. **Nothing** more American. We are the United States of America, and there are simply **nothing, nothing** beyond our capacity when we do it together [4].*

Ще одним прикладом використання повтору для підсилення сказаного є вираз *I will keep*. Наприклад: ***I will keep** defending our personal freedoms and civil rights, from the right to vote to the right to choose. **I will keep** calling out hate and extremism, making it clear there is no place, no place in America for political violence or any violence ever, period [3].* «I will keep» вираз, який Джо Байден вживає 5 разів у одній з промов для підкреслення постійного зобов'язання і власної рішучості в досягненні цілей.

Відповідно, за допомогою **риторичних запитань**, політик намагається заохотити аудиторію задуматися та залучити її до активного сприйняття промови, мотивувати аудиторію до рефлексії і підвищити інтерактивність виступу.

Ми можемо простежити використання риторичних запитань під час виступу про загрози демократії: *We have to decide: **Do we still believe in honesty, decency, respect, freedom, justice and democracy?** In this moment, we can see those we disagree with not as enemies but as, I mean, fellow Americans — **can we do that?** **Does character in public life still matter?** [3].* Риторичні запитання *Do we still believe in honesty, decency, respect, freedom, justice and democracy?, can we do that?, Does character in public life still matter?* ставлять слухача перед вибором моральних принципів, створюючи відчуття особистої відповідальності, спонукають слухачів замислитися і апелюють до їхнього відчуття колективної відповідальності.

Тому, повтори та риторичні питання є важливими елементами риторики Джо Байдена. Вони дозволяють не лише підкреслити основні меседжі, але й створити сильний емоційний ефект, залучаючи аудиторію до активного сприйняття промов. Частотність використання цих прийомів свідчить про їхню ефективність у політичній комунікації, сприяючи формуванню чітких і переконливих посилів, які резонують із різними верствами суспільства.

Антитеза, як риторичний прийом, полягає в зіставленні протилежних понять чи ідей для створення яскравого контрасту, що допомагає акцентувати увагу на ключових меседжах. Джо Байден використовує антитезу для посилення аргументів та формування чіткого вибору між правильним і неправильним, прогресом і регресом. Політик часто використовує антитезу для створення морального контрасту між цінностями демократії та загрозами, які їй протистоять. Це дозволяє сформулювати повідомлення як чіткий вибір для суспільства.

До прикладу під час виступу у Філадельфії: *America must choose to move forward or to move backwards, to build a future or obsess about the past, to be a nation of hope and unity and optimism or a nation of fear, division and of darkness* [3]. Контраст між прогресом і регресом підкреслює важливість ухвалення рішень, які спрямовані на майбутнє.

Ще одним прикладом використання антитези є фрагмент промови про загрози демократії: *MAGA Republicans have made their choice. They embrace anger. They thrive on chaos. They live, not in the light of truth but in the shadow of lies* [3]. Контраст між поняттями «*light of truth*» та «*shadow of lies*» акцентує увагу на виборі між чесністю та маніпуляцією.

Джо Байден майстерно використовує антитезу для підкреслення викликів, з якими стикається американське суспільство, та пропонує чіткий вибір між конструктивними і деструктивними діями.

Таким чином, антитеза є елементом риторики Джо Байдена, який дозволяє ефективно окреслити чіткі межі між бажаними й небажаними сценаріями. Використовуючи цей прийом, Джо Байден створює емоційний і логічний вплив на аудиторію, надаючи їй можливість ідентифікувати правильний вибір. Поєднання антитези з іншими риторичними прийомами, такими як повтори чи риторичні питання, робить його промови переконливими, надихаючими та легкими для сприйняття.

Також важливим засобом для пом'якшення або приховування потенційно негативних чи контроверсійних аспектів його висловлювань є **евфемізми**.

Президент використовує ці мовні засоби, щоб створити більш дипломатичний та прийнятний тон, коли йдеться про складні чи чутливі теми. Наприклад: «*Challenge*» [9] замість «*problem*». Політик часто використовує слово *challenge* для позначення труднощів або проблем, щоб надати їм позитивнішого чи конструктивнішого забарвлення.

Гіпербола — це риторичний прийом, що передбачає перебільшення для посилення емоційного впливу. У промовах Джо Байдена гіпербола відіграє важливу роль у приверненні уваги до ключових питань, мобілізації слухачів та підкресленні масштабів викликів або досягнень. Вона слугує для створення драматичних акцентів, які допомагають зробити його висловлення переконливішими та яскравішими.

Джо Байден використовує гіперболу під час своїх промов для акценту на досягненнях своєї адміністрації, особливо у сфері економіки, інфраструктури та міжнародної співпраці.

В одному з виступів політик заявив: *Today we have the strongest economy in the world* [9]. Хоча ця заява суб'єктивна, вона спрямована на підсилення довіри до економічної політики його адміністрації.

Джо Байден використовує гіперболу для створення емоційного впливу на аудиторію, викликаючи почуття надії або тривоги залежно від контексту. До прикладу, у різдвяній промові: *That's why sometimes the smallest act of kindness can mean so much. A simple smile. A hug. An unexpected phone call. A quiet cup of coffee. Simple acts of kindness that can lift a spirit, provide comfort, and perhaps maybe even save a life* [10] Перебільшення *simple acts of kindness* підкреслює важливість людяності та взаємної підтримки.

Хоча гіпербола є ефективним інструментом емоційного впливу, критики часто зазначають, що її використання може виглядати як перебільшення або спроба маніпуляції фактами. Наприклад, твердження про «найсильнішу економіку» (*the strongest economy in the world*) викликало суперечки щодо точності таких заяв.

Гіпербола дозволяє підкреслити значущість викликів та досягнень і залучити слухачів до активного сприйняття його звернень. Незважаючи на ризик критики, Джо Байден успішно використовує цей прийом для формування чітких і яскравих образів, які залишаються в пам'яті аудиторії. Частотність і контекст використання гіперболи свідчать про її важливу роль у його риториці, особливо у питаннях, що стосуються глобальних викликів і морального вибору.

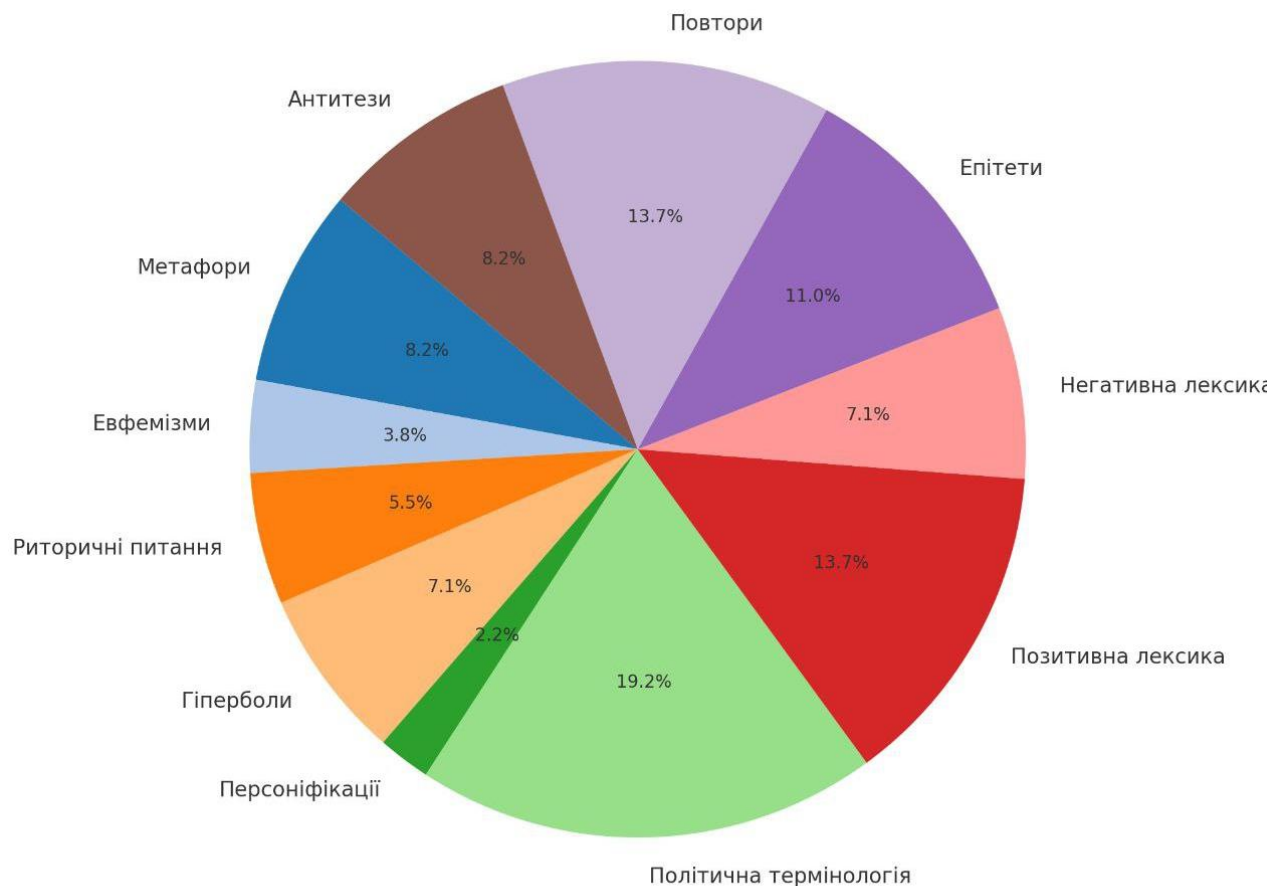

Рисунок 1. Відсоткове співвідношення лексичних та стилістичних засобів у промовах Джо Байдена

На представленій діаграмі відображено відсотковий розподіл лексичних та стилістичних засобів, які використовуються у промовах Джо Байдена.

Часте вживання політичних термінів (19,2 %) вказує на прагнення підкреслити професійність, авторитетність та спрямованість промов на політичний дискурс.

Значний відсоток позитивної лексики (13,7 %) підкреслює оптимістичний тон промов. Джо Байден, ймовірно, використовує такі слова для створення образу надії, підтримки та єдності.

Діаграма демонструє, що риторика Джо Байдена орієнтована на політичний зміст, підкріплена повторами (13,7 %), позитивною лексикою (13,7 %) та образними засобами (епітети (11 %), метафори (8,2 %)). Водночас такі засоби, як евфемізми (3,8 %) та персоніфікації (2,2 %), застосовуються мінімально. Обраний стиль мовлення створює баланс між професійністю, емоційною складовою та зрозумілістю для широкої аудиторії.

Отже, можна стверджувати, що вибір і використання стилістичних прийомів має вагомe значення для досягнення бажаного результату. Ефективність цих прийомів визначає, наскільки кандидат зможе донести свої ідеї до аудиторії та мотивувати її до дії. Джо Байден використовує цілу низку лексико-стилістичних засобів, зокрема метафори, повтори, риторичні запитання, антитези та евфемізми, щоб не лише прояснити складні політичні та соціальні концепції, а й вибудувати ефективний комунікативний зв'язок зі своїми слухачами.

Висновки до розділу 2

На тлі війни між Росією та Україною помітно зростає інтерес до політичних подій і виступів міжнародних лідерів, зокрема з боку США, адже Америка є одним із ключових партнерів, які активно підтримують Україну. Джо Байден, як президент США, регулярно використовує свої промови для формування політичних переконань громадян, підвищення підтримки внутрішніх ініціатив та просування зовнішньополітичних стратегій. Ключові виступи Джо Байдена чітко орієнтовані на поточні політичні реалії та відзначаються специфічним контекстом, що відповідає як внутрішнім, так і

міжнародним викликам. Його промови часто виголошуються в умовах значної внутрішньої та міжнародної напруги, що вимагає від оратора здатності поєднувати стратегічну чіткість і емоційну виразність.

Промови Джо Байдена є яскравими прикладами політичної риторики, в яких успішно поєднуються вимоги до мови і стилістичних прийомів. Аналіз лексико-стилістичних засобів, що використовуються в його виступах, показує, що багатство та різноманітність цих прийомів додають текстам виразності, колориту та емоційної насиченості.

Згадка видатних місць та історичних постатей у промовах Джо Байдена є важливою складовою його риторики. Це дозволяє не лише підкреслити спадковість демократичних ідеалів, але й створити емоційний зв'язок із аудиторією. Частотність таких згадок і їхня інтеграція в різні контексти свідчать про стратегічне використання історії як інструмента сучасного політичного дискурсу.

У промовах використовуються такі художні засоби, як епітети, метафори, порівняння, гіперболи, а також повтори на рівні окремих слів, фраз і цілих речень. Варто відзначити, що використання лексико-стилістичних засобів у промовах Джо Байдена органічно поєднується з логічною структурою його виступів, що складаються з чітко виділених елементів: звернення, вступ, основна частина та висновок.

Спеціалізована лексика в промовах Джо Байдена дозволяє йому продемонструвати експертність у важливих питаннях, зокрема в економічній, соціальній та зовнішньополітичній сферах.

Джо Байден активно застосовує різноманітні стилістичні фігури, серед яких метафори, паралельні конструкції і антитези, що підсилюють риторичний ефект і роблять його виступи виразнішими та переконливішими.

Евфемізми, у свою чергу, допомагають м'яко підійти до важких тем, таких як конфлікти чи економічні труднощі, зберігаючи при цьому баланс між емоційністю та об'єктивністю.

Підсумовуючи, можна сказати, що Джо Байден у своїх політичних промовах ефективно використовує лексико-стилістичні засоби, які допомагають йому чітко донести свої ідеї та досягти поставлених політичних цілей. Важливою складовою його риторики є емоційність, адже він часто апелює до почуттів слухачів, використовуючи лексико-стилістичні засоби, що викликають співчуття, надію чи рішучість.

ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ

У ході проведеного дослідження ми дійшли таких висновків:

1. Встановлено, що дискурс є важливим комунікативним феноменом, який виникає в результаті взаємодії між мовцем і слухачем та формується їхньою мовленнєвою поведінкою. У контексті політичного дискурсу – це багатогранна система, яка поєднує мовні засоби, соціокультурний контекст і цілі впливу. Розглянуто функції політичного дискурсу, зокрема такі: переконання, інформування, вплив на емоції слухачів та мобілізація.

2. Наскрізною темою промов Джо Байдена є захист демократії як фундаментальної структури суспільства. Він робить значний акцент на важливості таких фундаментальних цінностей, як свобода, рівність, повага до верховенства права та чесність. Важливою темою є необхідність єдності в американському суспільстві, що підкреслює важливість подолання політичних, соціальних та етнічних відмінностей. Заслужує на увагу його відданість справі захисту прав людини, економічної справедливості та охорони навколишнього середовища, що дозволяє йому позиціонувати себе як лідера, який ставить на перше місце добробут своїх громадян і прагне сприяти миру, стабільності та розвитку на міжнародному рівні.

3. Помічено, що Джо Байден використовує у своїх промовах значну кількість особистих прикладів, історичних посилянь та апеляцій до колективної свідомості. Такий підхід дає йому змогу зміцнити почуття довіри та взаєморозуміння з аудиторією. Його промови насичені спогадами та прикладами з особистого досвіду, що сприяє формуванню іміджу лідера, налаштованого на турботи та прагнення пересічних громадян.

4. У його промовах значна увага приділяється міжнародним відносинам, з особливим акцентом на підтримці України, боротьбі з російською агресією та протидії авторитарним режимам. Джо Байден наголошує на важливості таких міжнародних структур, як НАТО, та на лідерській ролі США у світовій політиці. Він часто використовує риторичку глобальної

відповідальності для заохочення міжнародної спільноти до захисту демократичних цінностей.

5. Проведений аналіз показав, що у його промовах виділяються основні функції політичного дискурсу: переконання, інформування, вплив на емоції слухачів та мобілізація. Стратегічні риторичні прийоми Джо Байдена підкреслюють його демократичні цінності та орієнтацію на аудиторію, що сприяє формуванню позитивного політичного іміджу.

6. З'ясовано, що для промов Джо Байдена характерне використання емоційно забарвленої лексики, епітетів, евфемізмів, метафор, антитез, повторів, персоніфікацій, гіпербол, риторичних запитань. Ці прийоми гарантують емоційне залучення аудиторії, посилюють переконливий вплив повідомлень і сприяють виникненню яскравих асоціацій, які сприяють кращому сприйняттю та запам'ятовуванню основних ідей.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Биндас Олена. Синтаксично-стилістична особливість англомовних промов українських політиків. *Науковий вісник Ужгородського університету. Серія: Філологія. Випуск 2(40)*. 2018. С. 5–10.
2. Войтюк, О. О. Прагматичний потенціал публічних промов. URL: <http://ekhsuir.kspu.edu/123456789/16902>
3. Гудзь, Н. О. Генезис поняття «Дискурс» у сучасній лінгвістиці. *Наукові записки КДПУ ім. В. Винниченка. Серія: Філологічні науки (мовознавство)*. 2012. С. 442–445.
4. Гулей М. Д. Лексико-граматичні особливості та композиційна структура французької політичної промови. Київ, 2009. 19 с.
5. Данилюк Анастасія. Лінгвостилістичні особливості англомовного політичного дискурсу та його відтворення українською мовою. URL: <https://ela.kpi.ua/server/api/core/bitstreams/54115c6b-8746-44ef-af0a-d4e4ff42841d/content>
6. Климаська Л. Потенціал метафори в політиці вирішення соціальних проблем. *Науковий вісник Ужгородського університету*. 2010. С. 18–24.
7. Кобзева О. О. Особливості організації сучасного електорального дискурсу. *Закарпатські філологічні студії. Вип. 9. Т. 1*. С. 93–97.
8. Ковалів С. В. Лексико-стилістичний аналіз політичних промов В'ячеслава Чорновола. *Закарпатські філологічні студії*. 2023. Вип. 31. С. 19–25.
9. Коваль І. О. Президентський дискурс: сутність, структура, функції, цілі. *Стратегічні пріоритети*. 2012. № 3 (24). С. 158–163.
10. Ковальова О. Політичний дискурс: сучасні лінгвістичні інтерпретації. *Актуальні питання гуманітарних наук. Вип. 27, том 2*, 2020. С. 101–107.
11. Ковальчук Я. І. Створення психолінгвістичної матриці при моделюванні образу політичного лідера. *Студентські наукові записки. Серія «Філологічна»*. Випуск 2. 2009. С. 63–67.

12. Кондратенко Н. В. Лексичні особливості текстів мовленнєвого жанру «політична програма». *Вісник Одеського національного університету*. 2017. С. 85–90.
13. Кондратенко Н. В. Український політичний дискурс: текстуалізація реальності : монографія. Одеса : Чорномор'я, 2007. 156 с.
14. Косьянова О. Г. Політичний дискурс: загальні характеристики поняття. *II Всеукраїнська науково-практична конференція «Актуальні проблеми викладання іноземних мов для професійного спілкування»*. 2012.
15. Кучик Г. Б. Львівський національний університет імені Івана Франка лінгвістичні аспекти політичної комунікації. *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Журналістика*. С.232-236.
16. Лукіна Людмила. Політичний дискурс: сутність та особливості застосування. *Науковий журнал «Політикус»*. С. 75–80.
17. Малюк Д. С., Сітко А. В. Прагматичні та лінгвістичні особливості промов політичних лідерів. *Priority directions of science and technology development. Abstracts of the 5th International scientific and practical conference (24–26 January 2021)*. Київ, Україна. С. 1249–1255.
18. Москалюк Олена Вікторівна. Стилiстичні особливості англomовних політичних промов (на матеріалі інавгураційних виступів сучасних американських президентів). *Modern Philology*, 1, 2024. С. 39–45.
19. Нілова Дар'я. Особливості функціонування емоційно забарвленої лексики у політичних промовах американських та українських президентів (на матеріалі промов Дж. Байдена і В. Зеленського). URL: <http://rep.knlu.edu.ua/xmlui/bitstream/handle/787878787/4915>
20. Персоніфікація (Уособлення). Що це таке, визначення, суть, приклади. URL: <https://termin.in.ua/personifikatsiia-uosoblennia/>
21. Садохіна-Жук Світлана Олександрівна. Лінгвістичні особливості англomовних політичних промов (з розробкою комплексу завдань для профільної школи). URL: <http://elibrary.kdpu.edu.ua/xmlui/handle/123456789/8292>

- 22.Самойлова І. В., Подвойська О. В. Лексичні особливості політичних промов. *Філологічні науки. 2016. Книга 1. С. 234–237.*
- 23.Теорія риторики. URL: https://web.posibnyky.vntu.edu.ua/icgn/14prishak_dilove_spilkuvannya/p3.html
- 24.Хацер Г. О., Жаворонкова В. В. Особливості англомовних політичних промов та їх перекладу українською мовою. *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Журналістика. 2022. С. 202–207.*
- 25.Хто такий Джо Байден: портрет нового президента США. URL: <https://www.dw.com/uk/khto-takyi-dzho-baiden-portret-novoho-prezydenta-ssha/a-55520012>
- 26.Що таке епітети. URL: <https://waytravel.com.ua/shho-take-epitety.html>
- 27.Discourse vs. Text. Slideshare. URL: <https://www.slideshare.net/slideshow/discourse-vstextppt/261389746#6>
- 28.Horbenko Nataliia. Political discourse: definition, features and functions. *Актуальні проблеми філософії та соціології. 2023. С. 166–169.*
- 29.Kryvoruchko Tetiana Strategies of Communicative and Pragmatic Influence in Politicians' Speeches. *Вісник науки та освіти. 2023. № 17. С. 35–50.*
- 30.Patrick Charaudeau. A quoi sert d'analyser le discours politique? In *Análisi del discurs polític, IULA-UPF*. Barcelone, 2002. URL: <https://www.patrick-charaudeau.com/A-quoi-sert-d-analyse-le-discours,161.html>
- 31.Sheena Gem Harun. Theories of signs and language. URL: <https://www.slideshare.net/edsheen/theories-of-signs-and-language>

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ІЛЮСТРАТИВНОГО МАТЕРІАЛУ

1. Biden's speech during his historic visit to Kyiv — transcript. URL: <https://english.nv.ua/nation/biden-s-speech-during-his-historic-visit-to-kyiv-transcript-ukraine-news-50305754.html>
2. Full Transcript: Biden's Speech on Israel-Hamas and Russia-Ukraine Wars. URL: <https://www.nytimes.com/2023/10/19/us/politics/transcript-biden-speech-israel-ukraine.html>
3. Full Transcript of Biden's Speech on Ending His Run for Re-election. URL: <https://www.nytimes.com/2024/07/24/us/politics/biden-speech-transcript.html>
4. Full Transcript of President Biden's Speech in Philadelphia. URL: <https://www.nytimes.com/2022/09/01/us/politics/biden-speech-transcript.html>
5. President Biden's Full Inauguration Speech, Annotated. URL: <https://www.nytimes.com/2021/01/20/us/politics/biden-inauguration-speech-transcript.html>
6. Remarks by President Biden and President Volodymyr Zelenskyy of Ukraine Before Bilateral Meeting. URL: <https://www.whitehouse.gov/briefing-room/speeches-remarks/2024/06/07/remarks-by-president-biden-and-president-volodymyr-zelenskyy-of-ukraine-before-bilateral-meeting-5/>
7. Remarks by President Biden Announcing Cessation of Hostilities Between Israel and Hezbollah. URL: <https://www.whitehouse.gov/briefing-room/speeches-remarks/2024/11/26/remarks-by-president-biden-announcing-cessation-of-hostilities-between-israel-and-hezbollah/>
8. Remarks by President Biden During the First Session of the G20 Summit | Rio de Janeiro, Brazil. URL: <https://www.whitehouse.gov/briefing-room/speeches-remarks/2024/11/18/remarks-by-president-biden-during-the-first-session-of-the-g20-summit-rio-de-janeiro-brazil/>
9. Remarks by President Biden in Address to the Nation. URL: <https://www.whitehouse.gov/briefing-room/speeches-remarks/2024/11/07/remarks-by-president-biden-in-address-to-the-nation-2/>

10. Remarks by President Biden in Christmas Address to the Nation. URL: <https://www.whitehouse.gov/briefing-room/speeches-remarks/2022/12/22/remarks-by-president-biden-in-christmas-address-to-the-nation/>